

घसन्नूनं घासेऽग्रं - °ङ्गादवत्तानां करदेवः सरस्वती जुषताः हविर्होतयज्ञ ॥ ४३ ॥

होता सरस्वतीं यक्षत् या सरस्वती मेषस्य हविषः हविः आवयत् अभक्षयत् आङ्पूर्वस्य वेतेर्लङि रूपम् यदा भक्षयतु लेटि वाडागमे रूपम् । अथ मध्यतो मेद इत्यादिव्याख्या पूर्ववत् । सा अङ्गानि घसत् । एवं सरस्वती हविर्जुषतां तृप्तिं च करदित्येकवचनानि अन्यदुक्तम् ॥ ४३ ॥

होता यक्षदिन्द्रमृषभस्य हविष आवयद्य मध्यतो मेद उद्ध° - गृभो घसन्नूनं घासेऽग्रं - °ङ्गादवत्तानां करदेवमिन्द्रो जुषताः हविर्होतयज्ञ ॥ ४५ ॥

होता इन्द्रं यक्षत् स इन्द्र ऋषभस्य हविष आवयत् भक्षयतु एवमिन्द्रो हविर्जुषतामित्यन्तं पूर्ववत् ॥ ४५ ॥

होता यक्षद्वनस्पतिमभि हि पिष्टतमया रभिष्ठया रशनयाधित ।

यत्राश्विनोश्हागस्य हविषः प्रिया धामानि यत्र सरस्वत्या मेषस्य हविषः प्रिया धामानि यत्रेन्द्रस्यऽऋषभस्य हविषः प्रिया धामानि यत्राग्नेः प्रिया धामानि यत्र सोमस्य प्रिया धामानि यत्रेन्द्रस्य सुत्राणां प्रिया धामानि यत्र सवितुः प्रिया धामानि यत्र वरुणस्य प्रिया धामानि यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथाऽसि यत्र देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि यत्राग्नेर्होतुः प्रिया धामानि तत्रैतान्प्रस्तुत्येवोपस्तुत्येवोपावसन्नक्षत्रभीयस-इव कृत्वा करदेवं देवो वनस्पतिर्जुषताः हविर्होतयज्ञ ॥ ४६ ॥

का° [११. ६. २५.] उत्तमौ वनस्पतिस्विष्टकृतोः । अन्ते पठ्यमानौ होता यक्षद्वनस्पतिमभि होता यक्षदग्निं स्विष्टकृतमिति क्रमेण वनस्पतियागे स्विष्टकृद्यागे च प्रैषौ ॥ यूपो देवता । दैव्यो होता वनस्पतिं यूपमभियक्षत् अभियजतु हि यस्मात् वनस्पतिः रशनया रज्ज्वा कृत्वा अधित धृतवान् पशूनि शेषः दधाति-